

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/200/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114224463
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5114224463.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/ R. H., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX B. XXX, 2/ Z. H., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX B. XXX, o zaplatenie 16.474,16 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 25C/298/2014-144 zo dňa 26.03.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu p o t v r d z u j e .

Žalovaným v rade 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalobcovi n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu žalobcu zamietol, žalovaným 1/, 2/ proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s., Bratislava a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným 1/ - 2/ zo zmluvy č. 424869244, uzatvorenej medzi postupcom a žalovanými 1/, 2/ 23.04.2009. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala 17.440,08 € a pozostávala z istiny vo výške 14.540,03 €, úroku vo výške 1.934,13 €, úroku z omeškania vo výške 930,04 € a príslušenstva vo výške 35,88 €. Na základe postupcom uzatvorenej zmluvy so žalovanými 1/, 2/ z 23.04.2009 veriteľ poskytol žalovaným 1/ a 2/ úver vo výške 10.000,-€, ktorý sa zaviazali splácať v pravidelných mesačných splátkach so splatnosťou prvej splátky 20.05.2009 vo výške 162,07 € mesačne k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, so splatnosťou poslednej splátky 20.03.2019 pri úrokovej sadzbe 14,60 % ročne, RPMN 16,82 %. Listom zo dňa 16.10.2012 pôvodný veriteľ B. B., P. ako postupca oznámil žalovanému 1/ postúpenie pohľadávky na žalobcu ako na postupníka, listom zo dňa 16.10.2012 veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 16.10.2012 a vyzval žalovaného 1/ na úhradu pohľadávky zo zmluvy o úvere najneskôr do 31.10.2012. Listom zo dňa 20.10.2009 právny predchodca žalobcu žalovaného 1/ vyzval na úhradu dlhu. Výzva právneho predchodcu žalobcu na úhradu dlhu žalovanej 2/ aj napriek výzve súdu predložená nebola. Z vykonaného dokazovania tak nemal za preukázané, že by právny predchodca žalobcu žalovanú 2/ vyzval na úhradu dlhu a táto napriek výzve dlh po dobu viac ako 90 dní neuhradila. Za významné v tejto súvislosti považoval, že z hľadiska posúdenia platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky je mimoriadne dôležitá nielen výzva na splnenie dlhu zaslaná bankou, ale je rovnako významné aj doručenie takejto výzvy dlžníkovi, nakoľko až keď sa takáto výzva dostane do

sféry - dispozície dlžníka a tento svoj dlh neuhradí, je v omeškaní so zaplatením dlhu po dobu najmenej 90 dní a až potom je pohľadávka banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách spôsobilá na postúpenie. Žalobca nepreukázal, že výzva na úhradu sa dostala do dispozičnej sféry žalovaných 1/, 2/. V danom prípade sa jedná o spoločný dlh žalovaných 1/ - 2/, a teda obaja majú rovnaké práva a povinnosti a zákonné podmienky musia byť splnené vo vzťahu k obom žalovaným kumulatívne. Keďže žalobca v konaní nepreukázal splnenie zákonom predpísaných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, súd konštatoval, že zmluva o postúpení pohľadávok uzatvorená medzi B. B., P. ako postupcom a žalobcom je neplatná, čo má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby. Žalovaným 1/, 2/ aj napriek úspechu v spore nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko ani z obsahu spisu nezistil, že mu ním účelne vynaložené výdavky vznikli.

3. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalobca. Poukazoval na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách, ako i bod 19.16 všeobecných obchodných podmienok, čl. 1 bod 7 zmluvy s tým, že ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona. Pokiaľ zákon predmetnú odchyľku nevyklučuje, ustanovenie § 92 ods. 8 predmetného zákona nevyklučuje odchyľnu úpravu vzájomných vzťahov, pričom zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona a ustanovenia § 92 ods. 8. Zmluvné strany si dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmieneným počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy, na podklade čoho podľa žalobcu možno konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. V tejto súvislosti poukazoval i na závery Krajského súdu v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 11Co/11/2015 zo dňa 25.08.2016, v rozhodnutí sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016, ustanovenie § 524 ods. 1 OZ a mal za to, že ustanovenie bodu 19.16 všeobecných obchodných podmienok nie je v rozpore so zákonnými ustanoveniami, keďže samotný zákon o bankách umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchyľne od ustanovení zákona. Navyiac, pokiaľ išlo o preukázanie doručenia výzvy, žalovaný 1/ doručenie výzvy nespochybnil, a teda skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP). Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu, žalobe žalobcu vyhovel, respektíve rozsudok okresného súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu ako správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, pokiaľ žalobu žalobcu z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby zamietol. Za podstatné v tejto súvislosti odvolací súd považoval, že žalovaní 1/, 2/ uzatvorili 23.04.2009 zmluvu o splátkovom úvere so B. B., P. ako veriteľom, na podklade ktorej veriteľ poskytol žalovaným úver vo výške 10.000,- €, ktorý sa zaviazali splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 162,07 € so splatnosťou poslednej splátky 20.03.2019. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012 B. B., P. pohľadávky zo zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej so žalovanými 23.04.2009 postúpila na žalobcu, a teda správne prvoinštančný súd skúmal, či bol v danom prípade splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a teda, či banka pred postúpením pohľadávky písomne vyzvala žalovaných a či títo i napriek výzve banky boli nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke.

6. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že listom zo dňa 20.10.2009 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného 1/ na úhradu dlhu, na druhej strane doručenie výzvy žalovanému v rade 1/ žalobcom preukázané nebolo a nebolo ani preukázané, že by právny predchodca žalobcu výzvu na úhradu peňažného záväzku adresoval žalovanej v rade 2/ ako solidárnej dlžníčke, adresoval ju len žalovanému v rade 1/. Pokiaľ i žalobca v podanom odvolaní namietal, že doručenie predmetnej výzvy žalovaný v rade 1/ na pojednávaní nespochybnil, ani z výpovede žalovaného v rade 1/ ani žalovanej v rade 2/ skutočnosť, že by im bola právnym predchodcom žalobcu doručovaná výzva na úhradu dlhu, nevyplývala. Pokiaľ ďalej žalobca v odvolaní namietal, že si účastníci zmluvy o splátkovom úvere podmienky postúpenia pohľadávky dohodli odlišne od zákona v zmysle ustanovenia § 89 ods. 1 zákona o bankách, čl. 1 bod 7 zmluvy o splátkovom úvere a bodu 19.16 všeobecných obchodných

podmienok, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1Cdo 147/2017 z 24. apríla 2018 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 7Cdo 26/2017 z 28. marca 2018, z ktorých vyplýva, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Najvyšší súd v oboch prípadoch v podstate uviedol, že zadefinovanie v rámci bankového zákona podmienok, za ktorých môže banka prísť k postúpeniu pohľadávky, je z povahy veci úpravou, ktorej zmyslom (účelom) je to, že bez splnenia takýchto podmienok k postúpeniu prísť nemôže (nesmie). Z pohľadu tolerovateľnosti správania sa subjektov nepochybne súkromno-právneho vzťahu zmluvy o postúpení pohľadávky je preto rozhodujúce, že u jedného z týchto subjektov, a to u postupcu, treba usudzovať existenciu zákonnej povinnosti, správať sa určitým spôsobom - neplatí to, že ho nemožno nútiť konať, čo zákon neukladá, ale je tu presný opak v podobe záujmu zákonodarcu na tom, aby sa konalo určitým zákonom predpísaným spôsobom. Nenaplnenie toho, čo vyplýva z jednoznačnej právnej úpravy, je potrebné usudzovať ako zakázané, a teda odporujúce zákonu. Zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, a teda neexistuje prakticky žiaden priestor na inú interpretáciu úpravy, než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie. V nadväznosti na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu ako správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, stotožniac sa s odôvodnením rozhodnutia prvoinštančného súdu, ako správne potvrdil.

7. Žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko z obsahu spisu nezistil, že by im účelne vynaložené výdavky v súvislosti s odvolaním podaným zo strany žalobcu vznikli.

8. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)